

Дани у част патријарха Павла

Манифестација „Дани патријарха Павла-светлост-љубав-живот“ почела је у Шестој београдској гимназији и трајала је од 20. до 27. маја. Свечаност се одржала са идејом да се младим људима приближи лик и дело патријарха Павла, али и моралне, етичке и хуманистичке вредности за које се залагао. Свечана академија је одржана 21. маја у 18.30 часова, у свечаној сали школе. Присутствовали су патријарх Иринеј и градоначелник Зоран Радојичић. Патријарх Павле је у периоду од 1938 до 1942, као ванредни ђак, похађао Шесту београдску гимназију и због тога се манифестација одржава у нашој гимназији. Програм су припремили ученици школе и познаваоци лика и дела патријарха Павла. Посетиоци су могли да виде изложбу фотографија, радионицу калиграфије, концерте, али и да учествују у предавањима и трибинама. На почетку свечане академије је певао хор Шесте београдске гимназије, а после тога је директор поздравио присутне и говорио о значају мисли патријарха Павла који је проповедао свеопште хуманистичке идеје. Директор је дао реч патријарху Иринеју и он се обратио гостима и држао је говор о патријарху Павлу, њиховом времену када су се

упознали и захваљује се школи што је увидела свог бившег ђака. Потом је држао говор градоначелник Зоран Радојичић који сматра да су љубав, радост и светлост главне особине које описују партријаха Павла, што је и тема манофестације. Катарина Божић је извела „Стихира Светом Сави“, док је Иван Ђорђевић говорио своју награђену беседу :“Богољубље кроз човекољубље“. Хор је извео песму „Песма партријаху Павлу“ са солистима Лазаром Парезанином, Владиславом Јајчевић и Нином Јаковљевић. Ученици Шесте певали су „Химну љубави“ уз кореографију коју је извела балетска група школе „Лујо Давичо“. Поводом Дана патријарха Павла у школи је одржан конкурс за најбољи рад на тему „Будимо људи“ Овом пригодном ученицима су уручене награде:

1. место Милица Ђуришић
2. место Бојана Стошић
3. место Милица Јоксимовић

Патријарх Иринеј уручио је награде за „Знање и благочешће“ ученику

Луки Цвијићу IIIЗ, ученици Бојани Стошић IIIЗ и вероучитељки Невенки

Пјевач. Школа је у знак захвалности уручила слику патријарху Иринеју

сликара Сокола Соколовића. На овај леп духовни начин Шеста је покренула традицију под називом: Светлост, љубав, нада! Као подсетник на праве људске вредности које треба неговати сваким даном. СЛИКЕ

ПАТРИЈАРХУ

Радионица калиграфије се одржала 22. маја и трајала је од 11 до 13 часова. Силвана Ручнов води радионицу са професорком психологије Дубравком Носовић и Јеленом Петрановић. Ученици су имали прилику да се упознају са овом предивном вештином писања.

СЛИКЕ КАЛИГРАФИЈА

Балетска школа „Лујо Давичо“ , Одсек за народну игру, класични балет и савремену игру, је 25. маја почастила нас својим доласком и помогла нам да се манифестација „ Светлост, љубав, живот“ оплемени и њиховом дивном игром. Изводили су предивне кореографије: „Чувари српске традиције“, „Игре из Крајштанске котлине“, „Циганка игра из

Војводине“ , „Giselle
Variation“, „Stratostaatti“, „Бујановац“, „Русалије“
,
„Темска“ и друге.

Ивона Милосављевић и Алекса Јакић II5

Последњи дан школе!

Ево, још једна генерација одлази у живот!

Били су деца – одлазе људи!

Били су уплашени – одлазе самоуверени!

Били су незналице – одлазе свезналице!

Желимо им много успеха и среће у животу!

Воли вас Шеста!

МАСКЕНБАЛ У ШЕСТОЈ

Маскенбал у Шестој!

Бал креативности и маштовитости!

Бал младости и среће!

У организацији професора социологије Владимира Живановића у Шестој је још једном одржан маскенбал. Ученици су показали много креативности и спретности у изради костима, а за њима нису заостали ни професори. Најбољи костими су добили и награде!

Мушки костим: Дамјан Коковић 4/6

Женски костим: Анђела Стојановић 4/4

Најмаштовитији разред био је 4/3

Дизниленд

Ученици Шесте београдске гимназије су ове године имали прилику да посете Париз са Клубом UNESCO у пратњи проф. Јасне Перић и проф. Драгане Бранковић Срзић. Најлепши утисак на већину ученика, поред Ајфеловог торња, оставио је Дизниленд. Дизниленд је заједнички назив за пет забавних паркова Волта Дизнија који се налазе широм света. Дизниленд у Паризу је једини европски парк овог типа, с обзиром да се остали налазе у Сједињеним Америчким Државана, Јапану и Хонгконгу.

Временом је Дизниленд у Паризу надмашио све постојеће забавне паркове и тренутно носи титулу најпосећенијег забавног парка у Европи. Први део је оно на шта већина људи помисли када чује реч „Дизниленд“. Ту се налазе различита забавна превозна средства, возићи, рингишпили, замкови, куће страха, летелице, свемирски бродови, гусарске пећине и све оно што један луна-парк може да садржи, али веће, грандиозније и у духу цртаћа Волта Дизнија. Све је то употпуњено великим бројем посластичарница, ресторана и кафеа.

Други део је нешто налик филмском музеју који је посвећен Волту Дизнију, његовом стваралаштву и

цртаћима. У њему се налази биоскоп, а све вожње су у вези са играним филмовима.

Парк Дизниленд се састоји од пет тематских целина, или, како их зову – пет земаља: Main street, Adventureland, Frontierland, Fantasyland, Discoveryland, у којима се налази 49 атракција.

It's a small world
Mountain Railroad

Big Thunder

Haunted House

Mad Tea Party

Обележавање 800 година аутокефалности СПЦ

У свечаној сали Шесте београдске гимназије 17. априла 2019. године одржан је пригодни програм поводом обележавања 800 година аутокефалности Српске православне цркве.

У овом програму учествовали су ученици звездарских школа, Седме и Шесте београдске гимназије, Медицинске школе Звездара, као и најмлађа учесница, Јана Перишић, из Музичке школе „Владимир Ђорђевић“.

Хор наше школе отворио је овај програм извођењем песме „Милешевски анђели“.

У наредним извођењима могли смо чути песме, рецитације и беседе талентованих ученика.

„Пркосну песму“ нашег поштованог, недавно преминулог песника, Добрице Ерића чули смо у извођењу ученице Милице Стошић. Миљана Масларевић, ученица Седме београдске гимназије, отпевала нам је песму „Маријо славна“ и етно-песму „Ја ураних јутрос рано“ Иван Ђорђевић, ученик Седме београдске гимназије, прочитао нам је своју награђену беседу. Након њега, наступила је и наша ученица Дара са својом, такође награђеном, беседом „Шта је човек“, која се веома допала публици и награђена је великим аплаузом. После

беседа, чули смо Милоша, талентованог хармоникаша и ученика Медицинске школе.

Програм су затворили ученици Шесте београдске гимназије извођењем песме „Блуз благослова“.

На крају је водитељка програма, Драгана Огњевић, позвала све присутне госте да учествују и у осталим програмима и акцијама које организује наша школа и које су хуманитарног карактера.

Марија Гарибовић, II-4

Одлазак младих из Србије

Као ученица другог разреда већ морам да размишљам о томе шта ћу уписати јер време брзо пролази и никада га није доста. Али није само у томе поента, уписати факултет и размишљати како смо тиме решили проблеме. Када га упишемо и завршимо морамо да се запослимо. Међутим ,живимо у таквој држави где је то теже него само уписати факултет и завршити га. Због тога млади људи масовно одлазе из Србије.

Више се памет не цени и не ставља на прво место. Менталитет људи је просто такав да сада сви тежимо ка бољем . То је још један од разлога зашто се сада сви масовно селе у развијеније државе. Чак и особе које воле своју отаџбину и ову државу одлазе из ње јер схватају да колико год је волелели ,никога од нас неће нахранити, ова држава. Тешка је то тема јер генерално сви имамо другачије мишљење али некако за све људе који одлазе једно је заједничко, а то је да овде нема живота за сањаре. Ако си креативан и другачији друштво те одбаци и то је још један више разлог да одеш одавде.

Деца која живе у сиромашним породицама тешко се боре са бедом. Не могу себи да приуште

екскурзије, скупе изласке, летовања.. Зато деца која су у таквим позицијама одлазе масовно у боље државе да би могли да приуште оно што њима њихови родитељи нису могли.

Али млади који замишљају свој живот на неком пристојном нивоу где се не саставља крај са крајем одлазе такође и за слободом не само за новцем. Просто није све само у финансијском стању неке државе него је и у људима. Не кажем ја да су људи у Америци сви добри ,или у Русији, или у Француској него само кажем да су они мање под животним стресом. Наравно није ни тамо рај, али засигурно је боље него ког нас. Такође велики број људи жели да остане овде и себе охрабрује тиме да ће једног дана бити боље, али ми на тај начин само чекамо да нам неко други помогне. Зашто си не бисмо сами помогли?

Знате како се причало међу младима: *Имам тетку у Немачкој и једва чекам да ми дође и донесе ми нове патике.* Ако ће нам се живот састојати од тога да чекамо тетку из Немачке, онда смо задовољни оним што имамо и оним што немамо. Али ако одемо код ње и не чекамо да она дође код нас и заљубимо се у тај град одмах знамо да то значи да нисмо задовољни.

Сви знамо неке људе који су били у иностранству и вратили се у Србију и рекли како на западу или истоку живот није добар. Просто такви људи нису спремни да грабе за нечим што немају него су задовољни оним што имају. Али за мене то није живот, да се заситимо једним паром патика или да само имамо могућност да одем на море у току године, а да не одемо да обиђемо неки град или да се упознамо са неком новом културом. Наравно свако се задовољава са нечим другим и то је нормално јер нису сви људи исти. Али нико не може да зна како је негде другде ако и сам не испроба. Ако бисмо слушали околину чули бисмо и позитивне и негативне стране, али свако искушава и кроји свој живот.

Шта то може да засити гладног, а младог вука?

Лена Башић и Шарић Ана 2/5

О новинарству

У прошлости, информације су споро доспевале до ширих маса. До пре четиристо година, штампа није постојала, те је једини начин да се информација пренесе било – усменим путем. Таква информација је са сваким преносиоцем по тачности даља од оригиналне, због тога што она бива обрађена у глави сваког од њих и постаје подложна личним променама. Такав вид преношења информација је врло непоуздан.

Са Гутенберговим проналаском штампарије убрзо настају прве новине у тада најнапреднијим државама. То да су новине врло моћан алат говори чињеница да им је прва сврха била ширење пропаганде. То је медиј који је био на располагању свима који су умели да читају и имали новца да га купе, а у том периоду је таквих људи било све више. Моћ новина почива на њиховој структури – у њима су садржане информације из разних области живота, као и њиховој функцији – оне су свима главни достављач информација о свему што нас окружује. Ко има монопол над новинама, има монопол и над људима.

Протицањем времена, структура друштва се мења. Данас живимо у *de iure* слободном друштву, у којем

влада демократија, што значи да сви грађани имају право да гласају о неким државним питањима. Сваки од тих грађана на свој начин размишља о некој ситуацији са информацијама које добија о свом окружењу као премисама. Данас има много медија који служе за објављивање информација у којима људи махом испољавају лична мишљења о одређеним дешавањима. Сви можемо да располажемо таквим медијима и самим тим смо и изложени туђим погледима, због чега су информације са тих медија непоуздане, што значи да новине данас имају огромну улогу у општој информисаности и свести људи. Зато новине морају бити оличење објективности, без трунке пристрасности у било ком погледу размишљања, не смеју припадати држави, већ морају бити независне.

Посао новинара је сакупљање и филтрирање информација, како би оне најпоузданије завршиле у новинским чланцима. Један новинар мора да одбаци лична осећања према дешавањима док ради свој посао, да објективно сагледа све и да му на првом месту буде заступање истине. Свака особа рођењем добија право на истину, а сваки покушај скривања истине је одузимање слободе једној особи. Људи имају потребу да крију истину јер је се

плаше или стиде, или желе да представе лажну слику, због чега новинари морају бити одлучни у откривању и објављивању истине. Новине су веома моћно средство у рукама политичара, њима се кроји јавно мњење, њима се кроји истина, чак и кад није истина.

“Новинарство је објављивање онога за шта људи не желе да буде објављено. Све остало су јавни односи.” – Џорџ Орвел

Филип Антанасковић IV₆

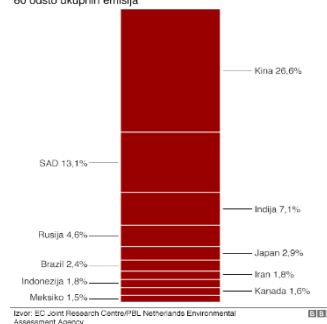
Климатске промене и људи

Шта су климатске промене и да ли је то наш проблем?

Грета Тунберг, шеснаестогодишња девојчица из Шведске, схватила је да нешто није у реду. Њени професори је нису виђали петком у школи. За то време, она је седела испред шведског парламента са транспарентом на ком је писало „Scholstrejk for klimatet“ – „Школски штрајк за климу“. Желела је и захтевала промене у систему и хитну климатску акцију.

Климатске промене су промене климе као резултат људских активности. Почетак климатских промена је забележен почетком двадесетог века. Ову појаву је „открила“ корпорација Ексон из Тексаса, која је веома дуго била главна у производњи уља и нафте. Научници, који су радили за Ексон, открили су да приликом исцрпљивања фосилних горива из земље и при сагоревању, долази до испуштања великих количина

Najveći svetski emiteri gasova staklene bašte
Deset najvećih emitera gasova staklene bašte stvaraju više od 60 odsto ukupnih emisija

штетних гасова, као што је угљен диоксид. Међутим, корпорација је занемарила ова открића и јавно сумњала у истраживања која су спроведена, започињући веома опасан „тренд“, а то је занемаривање климатских промена. Резултат одговора компаније Ексон на научне доказе је и дан-данас пракса многих. Постоје људи који и поред многобројнијих доказа верују да су климатске промене само завера. *Шта ако јесте завера и направимо бољи и здравији свет узалуд?* У последњих педесет година смо открили да се сви ти штетни гасови задржавају у атмосфери, формирајући „омотач“ који не дозвољава сунчевој светлости да се рефлектује назад у космос, већ се одбија о честице штетних гасова и враћа на површину Земље, загревајући је. Ова појава је позната под именом „ефекат стаклене баште“. Сада знамо да је просечна температура на Земљи 0.8 степени виша него пре индустријске револуције. Климатске промене не утичу само на загревање Земље, већ доводе до екстремних временских непогода: обилних падавина, суше, поплаве, ерозије земљишта, пожара... Услед временских неприлика погину хиљаде и хиљаде људи. Како онда можемо да дозволимо себи да се не забринемо? Цифре погинулих током неприлика

привлаче насловне стране, али нико не прича о утицајима климатских промена на читаву биосферу. Живимо у време шестог масовног изумирања врста. Штавише, ми смо га започели. У последњих 50 година, број угрожених врста се повећао на више од 25.000.

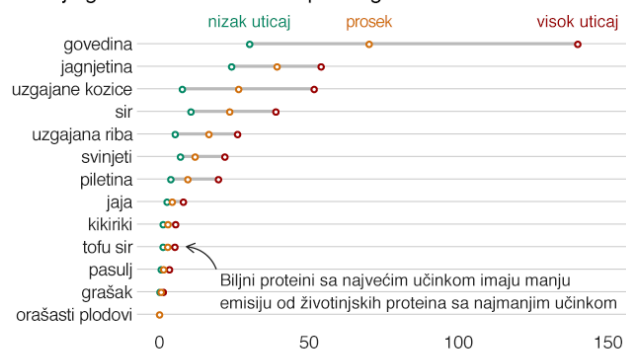
Три главна узрока климатских промена су: спаљивање фосилних горива, сеча шума и сточарство. Сеча шума смањује капацитет вегетације која може да поништи утицај сагоревања фосилних горива и додатно доприноси погоршавању климатских промена. Сточарство је вероватно најчуднија и најнепотребнија појава у друштву која је заснована на убиству и често је повезана са свим другим узроцима климатских промена. За одгајање стоке је потребна велика количина воде, не само за саме животиње, већ за храну за животиње. Један од разлога за сечу шума је управо потреба за простором за развој сточарства (један од примера је садашњи председник Бразила који је хладнокрвно дозволио сечу амазонске прашуме за сточарску производњу). Докази о штетним утицајима сточарства на климу су сигурно најзапостављенији услед доминације навика, тврдоглавости и себичности људи. Када бисмо избацили месне и млечне производе из своје исхране, помогли бисмо

себи и планети Земљи да се опорави. Још један од резултата климатских промена је промена услова за одгајање одређене културе биљака као што је пиринач, а на многим местима више није могућа пољопривреда неких или свих врста воћа, поврћа, житарица...

Постоји група људи која не занемарује све ове доказе. То су млади. Ученици су се придружили Грети и изостајали из школе. Зашто би ишли у школу да уче за будућност коју неће имати? Зашто би учили, ако нико не слуша школоване? Први глобални штрајк десио се 15. марта 2019. године. Учествовало је око 130 градова широм света и сви су захтевали исто: хитну климатску акцију. Од тада се прикључило још градова и земаља, међу којима је и Србија. Први климатски штрајк у Србији је одржан 5. априла 2019. И на њему је присуствовало око 100 ученика, професора и организација. Протести ће се наставити док се не учини нешто поводом ове катастрофе која ће утицати на младе.

Govedina ima najveći uticaj na klimu

Emisije gasova staklene bašte po kilogramu

Izvor: Poore & Nemecek (2018), Science

BBC

Позориште

ПАД

Ова представа у режији Кокана Младеновића говори о радницима погинулим због лоших услова на грађевинским објектима у Србији, недостатка заштитне ограде и немара послодаваца и инвеститора. Бранислав Трифуновић тумачи улогу професора клавира који је због лоше ситуације у држави приморан да се привремено запосли као физикалац на једном од солитера који се граде у Београду. Лик његове ћерке, девојчице која је рано изгубила мајку, тумачи шестнаестогодишња Јелена Благојевић. Због актуелности тематике о којој говори, представа је забрањена у скоро свим позориштима у Београду, те се изводи у Центру за културу у Свилајнцу. Нажалост, у Србији овакве приче постоје у превеликом броју, и то у реалности, али није много људи упућено у злоупотребу радника на мултимилионским пројектима безосећајних инвеститора.

БОЕМСКА РАПСОДИЈА

Популарна рок група Квин (Queen) оставила је велики утицај и на данашње генерације. Најновије филмско остварење младог глумца Рамија Малека је улога фронтмена Квина, Фредија Меркјурија у филму „Боемска рапсодија“. На додели Оскара чуло се Малеково име у категорији за најбољу главну мушку улогу ове сезоне. Филм је биографског карактера и прати скоро цео живот непоновљивог Фредија, једног од најбољих вокала свих времена, осврће се и на његов долазак у Америку са остаком породице још док је био дете, сексуалност, болест, турнеје са бендом, однос према блиским пријатељима и неоспорив таленат за певање. Врло уверљива глума нама младима дочарава какав је Фреди заиста био. Ако до сада нисте, свакако препоручујемо да погледате овај филм.

ЧЕКАЈУЋИ ГОДОА

На врло занимљив и карактеристичан начин редитељ Владимир Попадић је испричао добро познату причу Семјуела Бекета „Чекајући Годоа“. Представа, оригинално извођена у Крушевачком позоришту, изведена је и на даскама Београдског

драмског позоришта 20. априла. Аутентичан крушевачки акценат додаје посебан комични ефекат представи која је била врло добро прихваћена код београдске публике и поздрављена вишеминутним аплаузом на крају представе. Феноменалну музику за представу компоновали су чланови крушевачке реп групе „Крушевац гето“. Улоге тумаче глумци Крушевачког позоришта Марко Живић, Драган Маринковић, Дејан Тончић, Никола Ракић и Теофил Стојковић Бегуш.

БАЛКАНСКА МЕЂА

„Балканска међа“ је руско-српска ратна драма која говори о тајној операцији преузимања аеродрома Слатина на Косову и Метохији. Премијера филма у Русији је одржана средином марта, а у Србији је у Сава центру први пут филм приказан месец дана касније. Редитељ филма, Андреј Вологин, нагласио је да овај филм није документарног карактера, као што мисли велики број гледалаца, иако садржи историјски тачне догађаје, већ уметничко дело саткано од истинитих прича. Инспирисан причама својих родитеља и неким документарцима о НАТО агресији на Србију, Вологин је дошао на идеју да сними филм о бомбардовању и бици за аеродром. У филму глуме Милош Биковић, Александар Радојичић, Милена Радуловић, Срђан Тодоровић,

Антон Пампушњи, Гоша Куценко и у епизодној улози, као специјалан гост, Емир Кустурица.

Алекса Илибашић

„У МОРУ СИ“

Ученица наше школе, Бојана Стошић, објавила је своју прву збирку песама „У МОРУ СИ“ коју је ученицима школе представила на промоцији 6. децембра 2018. године у Шестој београдској гимназији. Збирка садржи 36 песама које су испуњене најдубљим емоцијама наше песникиње, а оно што је најзанимљивије јесте да је Бојана своју прву песму написала са само 9 година. Бојанин циљ јесте да оживи поезију и да се о њој више говори. Све је почело тако што је послала своје песме на конкурс Књижевне омладине Србије, након чега су је обавестили да њена књига поседује квалитет неопходан да би била објављена. Збирка је званично објављена 29. јула 2018. године, а прва промоција одржана је 2. септембра 2018. године. Рецензенти књиге су професорке наше школе, Душка Кисин (професорка музичке културе) и Тамара Кречковић (професорка српског језика и књижевности). Издавачка кућа Књижевна омладина Србије организује сваке године доделу награде „Пегаз“ за све оне који су код њих те године објавили књигу. Ове године, прво место и

награду „Пегаз“ која се додељује на Сајму књига освојила је Бојана Стошић.

Андреа Пралица 2-5

Утицај фарби за косу на здравље

Фарбање косе постало је већ месечна рутина готово сваке жене на свету. За припаднице лепшег пола познато је, од како је света и века, да воде рачуна о свом изгледу и да им је то веома важно. Баш зато се труде да промене набоље све што могу на себи, често не знајући да одређеним препаратима итекако могу да угрозе своје здравље.

Ретко када, купујући неки производ, погледамо који су заправо његови састојци, а то није добро. Веома је битно да знамо шта заправо користимо, поготово ако то долази у додир са нашом кожом. Фарбе за косу садрже много штетних структура које жене игноришу. Неретко изазивају разне алергије, перутања коже главе, појаву раница поглавине, па чак доприносе појави рака дојке, коже, јетре, плућа, дебелог црева... Важно је знати да цена фарбе за косу не утиче на квалитет фарбе – и оне скупе и оне јефтине су штетне, због састава који је углавном

идентичан. Оно што спада у лоше састојке су:
амонијак, парабени, резорцинол, силикони, тешки
метали, парафини, формалдехид, ксеноестроген,
ППД...

О појединим састојцима фарби:

- Парабени

Парабени су конзерванси који су веома
распрострањени у индустријама, поготово
козметичкој. Изузетно су ефикасни у спречавању
развоја бактерија и гљивица. Зато се често користе и
у храни. Међутим, након што је пронађен у ткиву
рака дојке, поставило се озбиљно питање, колико је
заправо он штетан. Доказано је да он може да се
понаша као естроген, хормон који највише учествује
у развоју рака дојке. Такође, један научни тим у
Енглеској потврдио је да су у 18 од 20 узорака ткива
рака пронађени парабени. Од тада често можете на
разним производима видети натпис „Без парабена“.

- Ксеноестроген

Ксеноестроген је отров који имитира естрогене. Ми
смо у свакодневном контакту са њим. Он шаље
лажне сигнале, понаша се као естроген и изазива
разне поремећаје као што су: смањена плодност,
цисте на јајницима...

- Парафенилендиамин (ППД)

ППД је уобичајен састојак хемијских боја за косу који код осетљивих особа може изазвати алергијску реакцију.

- Хидроген (водоник) пероксид – H₂O₂

Хидроген је неопходан састојак сваког паковања фарбе. Његова главна функција је избељивање, односно деколоризација косе. Међутим, хидроген исушује косу и што је јачи, то вам је теже да задржите здраву и јаку косу. Веома је агресиван, али се баш зато вишеструко разблажује пре него што дође у контакт са косом и кожом главе, али је свакако неоспорно да је штетан.

Данас се не фарбају само жене, то чине и мушкарци, и то све чешће. Зато је веома важно водити рачуна које фарбе се користе и какав је њихов састав. Пазите шта стављате на кожу, баш као што пазите шта уносите у организам. Немојте се после кајати, јер, као што каже наша стара пословица: „Боље спречити него лечити“.

Тамара Загорац IV-4

Спортске новине

Ученици “Шесте београдске гимназије” су бележили сјајне резултате у неколико спортова у периоду за нама, а поред тога, “Шеста” се налазила и на списковима разних хуманитарних турнира. У претходном броју наших новина, тема су била општинска такмичења из разних спортова, услед успеха наших ученика на овом нивоу такмичења међу школама. Сада је дошло време да причамо о успеху на такмичењима у оквиру града.

Као што знамо, кошаркаши и одбојкаши су се пласирали на градско такмичење. Што се тиче кошаркашке екипе, велики подвиг је било освајање “Звездаре”, али, наравно, наши кошаркаши нису хтели да се зауставе ту, већ су кренули на пут ка освајању града. Њихово такмичење, које се одвијало у “Штарк” арени, почело је утакмицом против екипе из Лазаревца. Након неизвесног првог полувремена, наши момци су ипак у другом полувремену лако изашли на крај са екипом из Лазаревца и убедљиво је победили. Овом победом кошаркаши су заказали меч са “Спортском гимназијом”, која је већ годинама уназад “неосвојива тврђава” и управо она носи улогу фаворита пред сваки турнир школа. Наравно, и овога пута је наш тим у меч ушао без страха, што се могло видети и на терену. Изједначен резултат на семафору се одржавао кроз цео меч, али нажалост,

ипак на крају, уз мало више среће и стрпљења, “Спортска гимназија” долази до полуфинала, а касније и титуле на овогодишњем такмичењу. За нашу школу су наступали: Тишић, Басара, Марковић, Николић, Ерић, Стојановић, Стојановски.

Овога пута главна тема ће бити одбојкаши, који су освојили градско такмичење и тако обезбедили место за међуокружно такмичење. Градско такмичење у одбојци се одвијало у “Импулс” хали на Новом Београду. Њихова борба за пехар је почела мечом против екипе из Младеновца. У овом мечу наша екипа је доминирала и остварила победу од 2:0. Следећи противник нашим момцима је била “Десета београдска гимназија”. Иако је ово била утакмица осмине финала, можемо рећи да је ово било финале пре финала – веома изједначена утакмица у којој је сваки сет одлазио у игру на разлику. На крају, победа је припала нашем тиму. Након ове утакмице уследио је меч са “Спортском гимназијом”. Као претходни, и овај меч наша екипа глатко побеђује са 2:0. На самом крају овог освајачког похода налазила се “Тринаеста београдска гимназија”. Без обзира што је то било финале, наши сјајни момци односе победу од 2:0 и тако постају прваци Града Београда. У тиму су се налазили: Николић, Динић, Стојановић, Петровић, Балмазовић, Гутовић, Мирковић, Борис. **БРАВО, МОМЦИ**, постигли сте велики успех за нашу школу!

Наравно, вредно помена је и учешће наше фудбалске екипе на хуманитарном турниру који се одиграо на крову ТЦ "Стадион" на Вождовцу. Иако су поражени већ у првом колу турнира, морамо напоменути да је првенствени циљ била хуманитарна помоћ, а све остало је било мање битно.

Антоније Басара

Одлазе матуранти, одлазе наши новинари! Драгана Огњевић, Дара Павловић, Филип Антанасковић, Јана Пажин, Антоније Басара, Тамара Загорац, Алекса Илибашић, Дамјан Коковић, Оливера Јеринић, Милош Аврамовић, Димитрије Милић, Нина Гојковић, Ана Кнежевић, Нина Момчиловић, Бојана Обрадовић, Соња Стрижак, Тијана Тијанић, Миона Муцић, Теодора Ђиновић. Без њих не би било ни Шестара! Били су срце и душа новина! Њихова памет, креативност и вредноћа помогли су да часопис стане на ноге и заживи. Одлазе у живот и ми им желимо сву срећу и радост !

Редакција Новинарске
секције